

Stafetholder

Foto: Mark Knudsen, Monsun

Navn

Morten Kabell

Stilling

Teknik- og miljøborgmester, Enhedslisten

Virksomhed

Københavns Kommune

Hvad optager dig for øjeblikket?

Hvordan København kan blive CO2-neutral, selv om regeringen gør sit bedste for at spænde ben for, og selv om bilelskerne er stærke, selv i en by som København, og derfor ofte spænder ben for den omstilling, som skal til – også på transportområdet!

Og helt personligt: hvor længe der godt nok er til forår, lys og varme – men sådan er det jo hvert år.

Hvordan har dit arbejde betydning for byens eller branchens udvikling?

Som kommunalpolitiker lægger vi rammerne for byen og for dens udvikling. Som borgmester står jeg i spidsen for den forvaltning, der direkte sidder med byens udvikling; det er spændende, men også ansvarsfuldt.

Hvilket sted holder du mest af i din by?

Jeg kan ikke nævne ét sted: Jeg er født og opvokset i København, og jeg er slet ikke færdig med at udforske den. Jeg er vild med Vesterbro og vil gerne tilbage og bo en dag i bydelen, selv om jeg også elsker min egen lille landsby, Christianshavn, hvor mangfoldigheden trives, og folk kender rigtigt meget til hinanden.

Hvilken by gik din seneste rejse til – og hvad gjorde særligt indtryk på dig?

Jeg var på efterårsferie med min kæreste i Bangkok. Kaosset, varmen, den totale mangel på planlægning slog én i hovedet, hvor end man gik. Den fantastiske mad på alle gadehjørner – og selvfølgelig den underliggende sorg over den thailandske konges død, som prægede byen og klædte alle i sort.

BONUSRUNDEN...

Inger Støjberg, Udlændinge-, integrations- og boligminister, har overdraget stafetten til dig med spørgsmålet: Hvordan vil Københavns Kommune sikre, at der fremover bliver opført billige almene boliger?

I København har vi lige nu en situation, hvor priserne både på ejer- og andelsboliger brager derudaf. Efterspørgslen på at bo i København betyder samtidig, at markedslejen på private lejemaal også stiger betydeligt. Jeg har den holdning, at København skal være en by for alle – hvor mulighed for at bo indenfor kommunegrænsen ikke afhænger af tykkelsen på tegnebogen. Almene boliger og udviklingen af almene boliger er et meget vigtigt redskab i den sammenhæng.

Gennem de seneste år har Enhedslisten været med til at sikre, at der er blevet sat store beløb af til billige almene boliger i København. Den kamp kæmper vi fortsat, og i år lykkedes det at få afsat et rekordhøjt beløb på 82 mio. kr. til almene ungdomsboliger, som der er stor mangel på i København. Ønsket om penge til almene familieboliger stod vi ret alene med.

Ved siden af den økonomiske post på kommunens budget har vi også indgået partnerskaber med flere boligselskaber. På den måde kan vi i fællesskab få nedbragt omkostningerne ved alment boligbyggeri og dermed være med til at sørge for en endnu lavere husleje. På den måde er kommunen også med til – sammen med de almene boligselskaber – at tænke ud af boksen og få skabt nogle billige, nye boligtilbud i byen, fx til singleforældrene eller dem, der gerne vil dele bolig med andre.

Når vi bygger nye almene boliger, stiller vi krav om, at en del af de almene boliger skal være meget små og meget billige med en husleje nede omkring ca. 3.300 kr./måned, nogenlunde svarende til hvad man har råd til at betale i husleje, hvis man er på kontanthjælp efter de nye regler. Vi ser et kæmpe behov for disse meget billige boliger – det behov forsøger vi at komme i møde, så godt vi kan.

En ting er at opføre nye, billige almene boliger. Noget andet er dem vi i forvejen har i byen. Med historiens mest asociale socialpolitik er regeringen ved at presse de dårligst stillede ud af byerne og mod Udkantsdanmark, som i forvejen har udfordringer at tage sig af. Det er ikke til gavn for nogen som helst. Kontanthjælpsloftet er en bombe under de større byers sociale balance. Det kunne København som sådan være ligeglad med. Men det er ikke tilfældet. Derfor er det nødvendigt med en statslig boligpolitik, som afbøder skævvridningen og sikrer, at storbyerne er for alle. Fremsynede regeringer har tidligere haft en boligpolitik, hvor huslejerne blev bragt ned. Regeringens socialpolitik kalder på en boligpolitisk stillingtagen.

Heldigvis havde vi og andre held til at overbevise regeringen om, at den ikke skulle fjerne muligheden for at stille krav om almene boliger i nye lokalplaner. Det er et vigtigt værktøj, når København i disse år gennemgår en stor udvikling med en hel del nye byudviklingsområder til følge. Skal områder som Carlsberg, Nordhavn og Enghave Brygge ikke udvikle sig til rigmandsghettoer, er det nødvendigt med almene boliger blandt luksuslejlighederne, som sælges for op imod to cifrede millionbeløb. Det redskab

er afgørende nødvendigt, når vi udvikler København, så vi ikke ender med at skabe et skandinavisk London, hvor kun millionærer og milliardærer har mulighed for at komme ind på boligmarkedet. Derfor vil vi også fortsat stille krav om 25 pct. almene boliger, hvor det kan lade sig gøre, og hvor det giver mening. Det er efter min mening et redskab, der på sigt vil sikre ikke alene billige boliger i de større byer, men også byer med den rigtige balance i boligsammensætningen på tværs af byen. På den måde kan vi undgå at gentage fortidens fejltagelser med at bygge meget store boligområder med kun én slags boliger. En blandet by er til gavn for alle, og den kæmper vi for at bibeholde.

Hvem sender du stafetten videre til?

Frederiksbergs borgmester, Jørgen Glenthøj.

Og hvilket bonusspørgsmål vil du gerne stille?

Hvornår bygger Frederiksberg almene boliger nok til selv at løse sine udfordringer, fx så kommunen ikke skal sende sine flygtninge til Valby i København, og til, at der også bliver til at betale at bo i kommunen?